

Muodikkuutta vuosikymmenten takaa

Kuten hienommissa muotinäytöksissä yleensä Naisten automobiiliklubinkin Espoon WeeGee-talolla järjestämässä muotinäytöksessä näytöksen lopussa oli morsiusasujen sisääntulo.

Lilassa morsiuspuvussa mallin oma äiti meni vihille vuonna 1973 mallin isän kanssa. Nuoret naiset halusivat tuolloin poiketa perinteisistä kaavoista. Hääpuvun ei heidän mielestään pitänyt olla valkoinen, eikä hunnullinen. Muutoinkin suositettiin pienimuotoisia hääseremonioita. Alun perin asukokonaisuuteen kuulunut hattu oli vielä isompilierinen ja enemmän alaspäin laskeutuva "vuokonomainen". Asu on kotimaista KAUNIS MORSIAN -mallistoa.

Tämä silkkinen hääpuku on uniikki luomus ja huippumuotia vuodelta 1968. Sen valmisti helsinkiläinen BOUTIGUE PHILIPPA häälahjaksi muotitaiteilijalleen STINA LINDSTRÖMILLE.

Pienten tyttöjen asut ovat ISOÄIDIN AIKAAN -liikkeen mallistoa. Ne sopisivat ajattomina hyvin niin menneiden vuosikymmenten kuin nykymorsiusneitojenkin asuksi.

Teksti Jyrki Mero, kuvatestit ovat suurimmaksi osaksi muotinäytöksessä esiteltujen asujen tekstiselosteita. Kuvat Timo Hietala, ellei toisin mainita

Jo viime vuonna Naisten Automobiiliklubin järjestämä Vintage-muotinäytös kohautti uutuudellaan. Tuolloin Naistenpäivänä Näyttelykeskus WeeGeen aulassa Espoossa toteutettu näytös sai yleisön haukkomaan henkeään, eikä syyttä.

Kun näytöksen suosio ylitti niin WeeGeen kuin järjestäjien odotukset, niin eipä ihme, että Näyttelykeskus WeeGee pyysi uusintaesityksen tälle vuodelle. Siispä tiimi **Marja-Liisa Järvi, Anitta ja Mirkka Pellinen** laittoivat hihat heilumaan ja värväsivät esiintyjä niin edellisvuoden muotinäytöksestä kuin uusiakin mannekiineja tämänkertaiseen Vintage-muodin näytökseen sunnuntaina 25.4.

Ei pelkästään mannekiineja asuineen, vaan myös Vintage-tuotteitten myyntipisteitä tarvittiin täydentämään kokonaisuutta. Ilahduttavasti paikalle saapuikin lukuisia kauppiaita Etelä-Suomesta, ja tarjolla oli asuja ja tuotteita hatuista jalkineisiin ynnä kaikkea

Kauniista vihreä-kultakuvioisesta kankaasta valmistettu juhlaheninki on ostettu 50-luvulla New Yorkista. Suunnilleen samoihin aikoihin, kun Finnair aloitti lennot sinne. Asu on kuulunut helsinkiläisen muotitaiteilijan äidille, ja löytyi tähän näytökseen hänen vaatekomerostaan.

Alla. Kuinka moni sulhanen on ommellut hääpuvun omalle morsiammelleen? Vuonna 1973 tunnetussa, orimattilalaisessa naisten vaatetustehtaassa Finn Kareliassa työjohtajana työskennellyt Pentti (on kyllä vieläkin siellä töissä) sai päähänsä valmistaa hääpuvut sekä itselleen että tulevalle vaimolleen itse. Sulhanen oli vaatealan ammattilaisena muotitietoinen. Ajat olivat muuttuneet, samoin hääasut prinsessapuvuista yksinkertaisiin linjoihin. Housuasua oli tuolloin melko radikaali asu.

Nykyisinkin Orimattilassa vaikuttava autoharrastaja ompelee nyttemmin enää auton verhoiluja, viimeksi tallan alta on valmistunut NSU Ro80:n nahkapenkit.

Yllä. Tämä iltapuku on salonkituote. Puvun on valmistanut helsinkiläinen SALON STÄHLBERG, joka aloitti toimintansa jo 20-luvulla. Kangas on kauniisti laskeutuvaa crepe de chinea, kiinankreppiä. Iltapuvussa on alun perin ollut pidempi laahus, mikä viittaa sen olevan peräisin 30-luvulta. Näyttävän keepin alta paljastuu kaunis pääntie ja selän linjakkuus. Strassikorut viimeistelevät eleganssin. Tämä iltapuku on sananmukaisesti todellinen löytö. Se on ostettu 60-luvulla kirpputorilta neljällä markalla.

Yllä. Kotiompelijan taidonnäyte 30-luvulta. Leninki on ohutta kreppikangasta. Olkapäille on ommeltu tyylikkää hapsukoristeet samasta kankaasta, kuten piilo-taskujen suullekin. Vetoketjua ei vielä ollut, vaan kyljessä on napitus. Pariisin kirpputorilta löytyivät nämä pitsikäsineet. 30-luvun aito laukku on periytnyt suvussa. Se on kirjailtu lasihelmillä ja vuorattu ruusukuvioidulla silkillä.

siltä väliltä. Myös Naisten Autobiilklubin esittely- ja myyntitiskillä vierailtiin tiuhaan. Siellä työskenteli toimelias ja ikinuori rouva **Leena Grön** yhdessä **Päivi Lemmolan** ja **Kaarina Rautakorven** kanssa.

Kun tilaisuus alkoi klo 11.00, oli esiintyvillä mannekiineilla vielä aikaa rupatella yleisönkin kanssa sekä seurata myyntipisteissä toimivaa kaupankäyntiä. Erityisesti Vintage-korut ja pikkuesineet löysivät uudet käyttäjänsä. Tasan klo 14.00 alkoi asujen esittely Anssi Juutilaisen kertoessa kunkin kohteen ajankohdasta, materiaaleista ja kuinka se oli päätyntä kantajansa käyttöön.

KUNTAUSTAVOIMAT PONNISTAA, NIIIN AINA HYVIN ONNISTAA

Kulissien takana Päivi Lemmolan pukija-tiimillä ei ollut lepohtekä, sillä 70 eri asukokonaisuutta oli saatava pysähtymättömänä nauhana 48 sisääntulossa esiintyvien mannekiinien päälle. Esiintyviä mannekiineja oli kaikkiaan 22 ja hellyttävänä lisänä oli myös neljä lapsiesiintyjää eri aikakausien tamineissa. Tämän muotinäytöstilaisuuden ikuisti **Markku Pellisen** kuvaustiimi.

Koko tilaisuuden aikana projisoitiin seinille dioja ja videoita, autobiilikuvastoa, joka saumattomasti liittyy tähän naismobilistien jaloön harrastukseen. Sellainenkin

Täti ja tyttönen ovat lähteneet kaupunkikävelyille. Samalla käy nuku ulkoiluttaminenkin. Tytön punainen huopakangasmekko sopii hyvin aitiioihin 50-luvun nukenvaunuihin. Tädin 50-luvun mekko on arksampi, mutta vilpoinen. Hänen mielestään ei ole sopivaa näyttäytyä kadulla ilman käsineitä, laukkuja ja syvälle vedettävää pottahattua.

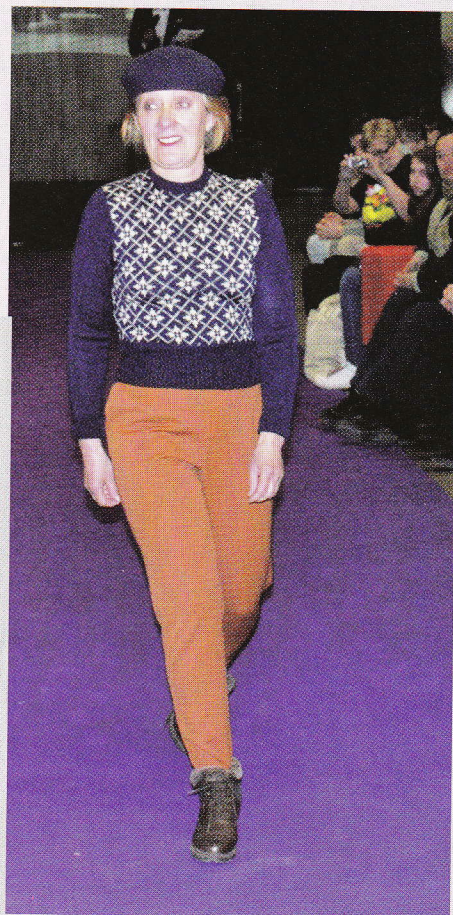
Yllä. Tämän vihreän, juhlanan housuasun on valmistanut 60- ja 70-luvun vaihteessa lahtelainen SIRO-PUKU. Asun tunikamallinen yläosa ja leveälahkeiset housut olivat ajalle tyypillinen yhdistelmä. Metallipaloista koottu näyttävä kaulakoru on AARIKAN 70-luvun mallistoa ja sopisi tämän päivän trendikoruksikin. Asun täydentävät kotimaiset CHRISTINE -nahkasaappaat samalta aikakaudelta.

Alla. Oranssinpunainen jakkupuku on valmistettu LASSILA & TIKANOJAN lappisatiinista ja on lahtelaisen MUOTI-MEERIN mallistoa 60-luvun lopulta.

MUOTI-MEERI aloitti toimintansa vuonna 1961 ja toimii yhä edelleen Rautatienkadulla muotiliikkeen perustaneiden sisarusten vetämänä.

Laukku on oransseilla puuhelmillä päällystetty ja korut PIRKKO AIRAKSEN 60-luvun lopulla IBEROLLE suunnittelema.

Vaaleanruskeat, punaisin puuhelmin koristellut kengät ovat kotimaiset ja merkiltään PIKANTTI.

Nämä hiihtohousut ja villapusero ovat 40-50-luvulta, ja hyvälaatuiset, sillä niitä käytetään yhä koiran ulkoilutuslenkillä. Hiihtopusero on passin pötkimää villaa ja mallin äidin kutoma.

kiva yksityiskohta tapahtumassa oli, että yleisön joukossa useat ladyt ja jopa herratkin olivat sonnustautuneet Vintage-asuihin – merkki siitä, että tällainen muotisuuntaus on näyttävästi esillä katukuvassakin. Ja paikallista katukuvaa ilahduttamassa oli tusinan verran mannekiinien ja yleisön automobiileja Wee-Geen-talon edessä.

Entä mitä jäi käteen itseni kaltaiselle muodin ja vaatealan epätietäjälle? – Huikea esitys lukemattomien työtuntien tuloksena, kokonaisvaltainen rakkaus alaan ja automobilismiin. Miesväen harrastukseksi mielletty tekninen toiminta on saanut rouvasväen lempeän ja kulttuurihistoriallisen sormituntuman täydentämään aihetta antaen sille uutta ulottuvuutta.

Viimeistään tässä vaiheessa nostan hattuni hyvin korkealle aina, kun kuulen sanan Naisten Autobiiliklubi r.y. ■

Rouvat ovat pukeutuneet 60-luvun turkkiin. Vaaleaa, ajatonta piisamiturkkia on 80-luvulla ajanmukaistettu pidentämällä. Se on yhä mallin käytössä. Harmaa 60-lukuinen kuuttiturkki on hankittu Forssan kauppalaista. Se on TUULA-TUOTTEEN mallistoa. Tätä turkkia on puolestaan 70-luvulla lyhennetty. Uusia turkkeja ei hankittu muodin vaihtuessa, vaan niitä muodistettiin. Kuuttiturkki on kuulunut mallin äidille. Molemmat turkit ovat kulkeneet perintönä.

Kotiompelijan tekemä (ja ehkä itse ideoimakin) paksuhko villamekko on arviolta 40-luvulta. Asu on ANI'S VINTAGEN valikoimista Lopelta. Tällaista ns. takkipukua käytettiin usein ulkoillessa. Malli onkin ajattoman tyylikäs ja sitä voi käyttää useita vuosikymmeniä. Tytön jersey-hame edustaakin jo mukavaa ja joustavaa pukeutumislinjaa 60-70-luvulta ja on sävysävyyden isoäidin vintage-mekon kanssa.

Yllä. WeeGeen aulassa oli useita vintage-myyjiä ja yrittäjiä. Tässä hyvä valikoima 50-luvun pyöreäkärkisiä ja 60-luvun piikkikärkisiä kenkiä. Oik. Tyylikäs vaaleansininen kenkä- ja laukukokonaisuus 50- ja 60-luvun vaihteesta. Kuvat Riitta Kastemaa.

Yllä: Jyrki Meron museorekisteröity ja alkuperäiskuntoinen Rover 2200 TC vuodelta 1974. Vieressä Jyrki ja Kaarina Mero. Kuva Riitta Kastemaa.

Yllä oik: Vintage-tapahtuman piha-alueella nähtiin pienimuotoinen autonäyttelykin, tässä Mari Pihlaja-Kuhna poseeraa tapahtumaan saapumansa NSU type 110:n ja äitinsä jakkupuvun kera. Kuva Pentti Pihlaja-Kuhna.

Oik: Harvinainen Fiat 130 Berlina vuodelta 1975. Mallia on tuotu Suomeen vain 89 kpl. Moottorina 165 hv/3235 cm³:n V6. Vaih-teisto Borg-Warner 12 automaatti. Hinta vuonna 1975 84 600 mk (vrt. Fiat 850 10960 mk). Auto on nykyisin Deici-Marie ja Pertti Halmeen omistuksessa. Kuva Riitta Kastemaa.

